

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **F. S. F.**, zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019 č. j. OAM-63/LE-BA02-P06-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2019, č. j. 63 Az 27/2019 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Ladislava Barty **se určuje** částkou 3400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Dne 14. 5. 2019 zastavil žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu z důvodu nepřipustnosti opakované žádosti žalobce dle § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Krajského soudu v Ostravě, který žalobu zamítl.

[3] Po porovnání tvrzení žalobce v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu a jeho tvrzení v posuzované věci, soud přisvědčil žalovanému, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy neochoty vrátit se na Kubu, jako uváděl v průběhu správního řízení o první žádosti. Těmito důvody byly nesouhlas s totalitním režimem na Kubě a obava ze ztráty kubánského občanství z důvodu dlouhodobého pobytu mimo vlast.

[4] Z celého kontextu závěrů žalovaného je pak dle soudu zřejmé, že se žalovaný zabýval i relevantními změnami v situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný konstatoval, že v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany svou argumentaci podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, ať už co do obecné bezpečnostní situace na Kubě, tak zejména v rámci nezbytného individuálního posouzení případu žalobce. Současně učinil závěr, že nebyly zjištěny žádné nové informace či skutečnosti, které by bylo potřeba opětovně hodnotit či by měly jakýkoliv vliv na předchozí rozhodnutí správního orgánu. Ohledně námitek žalobce stran údajné neaktuálnosti podkladů pro vydání rozhodnutí (konkrétních informací o situaci na Kubě), žalovaný uvedl, že žalobce nesdělil žádné konkrétní skutečnosti, které by se týkaly přímo jeho situace a měly být z jeho pohledu v informacích neaktuální, a konstatoval, že nebyla zjištěna žádná nová skutečnost, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[6] Kasační stížnost považuje za přijatelnou, neboť krajský soud pochybil takovým způsobem, že to mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Žalovaný se nezabýval změnou situace v zemi původu stěžovatele, která by mohla mít vliv na posouzení jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Nelze souhlasit s krajským soudem, že se snad s předmětnou otázkou vypořádal „v celém kontextu“ rozhodnutí, neboť je očividné, že napadené rozhodnutí se vypořádává pouze s „novostí“ stěžovatelových tvrzení, nikoliv s eventuálními změnami v jeho vlasti, k nimž mohlo dojít zcela nezávisle na stěžovateli samém. Na podporu své argumentace odkazuje stěžovatel na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38. Rozhodnutí žalovaného tak nemůže obstát, bez ohledu na to, že sám stěžovatel se ke změnám na Kubě nevyjádřil.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí a obsah správního spisu. Stěžovatel neuvedl žádnou novou skutečnost, která by odůvodňovala opětovné vedení řízení. Z informací shromážděných ve správním spise pak plyne, že v zemi původu stěžovatele nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný odkazuje na hodnocení věci krajským soudem, se kterým se ztotožňuje.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

pokračování

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturu odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] Stěžovatel spatřuje přijatelnost kasační stížnosti v pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Takové pochybení, ani jiný důvod přijatelnosti kasační stížnosti, však Nejvyšší správní soud neshledal.

[12] Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu: „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*“

[13] K problematice opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu existuje poměrně bohatá judikatura. Rozšířený senát v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, uvedl, že: „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“

[14] Stěžovatel poprvé požádal o mezinárodní ochranu v roce 2016, žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 9. 2017 mezinárodní ochranu stěžovateli neudělil. Toto rozhodnutí následně obstálo i v soudním přezkumu (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2018, č. j. 28 Az 7/2017 - 38, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2018, č. j. 10 Azs 244/2018 - 58). V tomto předchozím rozhodnutí žalovaný na str. 5 uvedl, že vycházel z Výroční zprávy Human Rights Watch ze dne 12. 1. 2017, výroční zprávy Amnesty International ze dne 22. 2. 2017, Úředního věstníku Ministerstva spravedlnosti Kubánské republiky, zákona o migraci ze dne 20. 9. 1976 v novelizovaném znění a předváděcích předpisů k zákonu o migraci ze dne 19. 7. 1978, v novelizovaném znění ze dne 16. 10. 2012, z Konzulární informace Velvyslanectví Kubánské republiky v ČR ze dne 14. 11. 2016 a z Informace MZV ČR informace MZV ČR č. j. 91328/2017-LPTP ze dne 15. 3. 2017.

[15] V nyní posuzovaném případě odůvodnil žalovaný svůj postup při vyhodnocování okolností uváděných stěžovatelem v napadeném rozhodnutí následovně: „*Správní orgán při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany stěžovatele vycházel především z jeho výpovědi, ze spisového materiálu k jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany č. j. OAM-459/ZA-ZA 11-2016, a dále z informací, které sbromáždil v průběhu správního řízení ohledně aktuální politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Kubě. Konkrétně vycházel z dokumentu Informace OAMP - Kuba: Politická a bezpečnostní situace ze dne 28. srpna 2018.*“ K tomu žalovaný současně uvedl: „*Správní orgán posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“ Žalovaný

konstatoval, že stěžovatelem uváděné důvody jsou totožné s důvody, které uváděl již v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a byly již řádně posouzeny v předcházejícím rozhodnutí, kdy žalovaný neshledal důvody pro udělení jakéhokoliv typu mezinárodní ochrany.

[16] Z pohledu kasační argumentace stěžovatele (zda na Kubě došlo k takové změně situace, která by mohla mít vliv na posouzení jeho opakované žádosti) je podstatné, že žalovaný ve správním řízení o předcházející žádosti hodnotil stejné důvody, jaké stěžovatel uváděl i v nyní přezkoumávaném řízení, na základě tehdy aktuálních podkladů, přičemž dospěl k závěru, že ani žadatelem tvrzený obecný nesouhlas s politickým režimem na Kubě nelze považovat za důvod opodstatňující udělení jakékoliv formy mezinárodní ochrany. Je také nepochybné, že se žalovaný v nyní posuzovaném případě zabýval aktuální situací na Kubě na podkladě jiných, nově pořízených podkladů, které stejně jako podklady pořízené v rámci předcházejícího řízení poskytují srovnatelnou a dostatečnou oporu pro hodnocení opakovaně uváděných důvodů. To vše za situace, že stěžovatel netvrdil žádné relevantní okolnosti, které by se změnou bezpečnostní a politické situace na Kubě souvisely. K nové zprávě o zemi původu uvedl, že některé informace jsou neaktuální, žádná z informací, které byly dle jeho názoru neaktuální se však netýkala jeho situace a nesouvisela s důvody, které uváděl v žádosti o mezinárodní ochranu (vztahy s USA a jinými zeměmi, zvýšení kriminality a násilí na ženách, zhoršení zdravotní péče).

[17] Krajský soud se postupem žalovaného při hodnocení, zda na Kubě došlo k takové zásadní změně situace, která by mohla mít vliv na posouzení opakované žádosti stěžovatele, zabýval v bodě 12 odůvodnění napadeného rozsudku. Dospěl přitom k závěru, že z celého kontextu závěrů žalovaného je zřejmé, že se žalovaný relevantními změnami v situaci v zemi původu žalobce zabýval. S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje a nepovažuje je za pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[18] K totožným závěrům v obdobných případech, kdy stěžovatelé namítali taktéž nedostatečné posouzení otázky změny bezpečnostní a politické situace v zemi původu dospěl Nejvyšší správní soud například v usnesení ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018 - 45, ze dne 16. 1. 2019, č. j. 4 Azs 319/2018 - 38, ze dne 19. 2. 2020, č. j. 2 Azs 293/2019 - 41, či ze dne 30. 1. 2020, č. j. 2 Azs 302/2019 - 57. V usnesení č. j. 5 Azs 181/2018 - 45 se vypořádal také s rozsudkem č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, na nějž nyní odkazuje stěžovatel a jenž s výše přijatými závěry neshledal rozporným.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[21] Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2019, č. j. 63 Az 27/2019 - 15, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Ladislav Bárta. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb

pokračování

(advokátní tarif) částkou 3100 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti včetně jejího doplnění) a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Výše odměny tedy činí celkem 3400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. dubna 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu